

holds Afvikling. Vi maa saa haabe, at det, som den højterede Minister har bebudet, snart maa komme, altsaa Forslaget fra den Kommission, som behandler Præstelønningerne, hvor det jo er Meningen, at der skal træffes Bestemmelse med Hensyn til den endelige Ordning af de kirkelige Forretningers Udførelse ogsaa vedrørende Lærerne. Vi havde i Lønningskommissionen ordnet det paa den, som jeg syntes, fornuftige Maade, at vi ikke vilde gribe forstyrrende ind i mulige Overvejelser, der kunde komme, men at vi paa den anden Side for Lærernes Vedkommende vilde gaa frem efter det samme Princip, som vi arbejdede efter med Hensyn til de andre Tjenestemænd, nemlig at yde dem en fast Pengeløn for det Arbejde, de udfører i Skolens Tjeneste, og saa give dem et Vederlag ved Siden af for det Arbejde, de skulde udføre i Forbindelse med de kirkelige Forretninger. Det havde vi ordnet paa den Maade, at Folkeskolens Lærere, som sagt, fik en fast Pengeløn og dernæst et vist Vederlag for de kirkelige Forretninger, der falder ind under deres Tjeneste, altsaa Vederlag for at være Kirkebylærer og for Medvirken ved kirkelige Handlinger, som ikke staar i direkte Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste i Kirken. Hvor altsaa Offer og Accidenser ikke var afløste — og det er Tilfældet mange Steder —, skulde der betales et Vederlag af Sognets eller Kommunens Menighedsmedlemmer, og Lærerne maatte da finde sig i en Afkortning af deres Løn, svarende til, hvad disse Ofre og Accidenser eller deres Afløsningssum indbragte. Vi havde ordnet det paa den Maade, at hvor der ikke var sket Afløsning, skulde Læreren fremtidig som hidtil modtage disse Ydelser, som saa efter et Gennemsnit af 5 Aar skulde afkortes i hans Løn fra Kommunen, og at der saa fra Kommunekassen skulde ydes et tilsvarende Beløb til Menighedens Kasse, om man kan kalde den saa, til Bestridelse af Udgifterne til Betalingen af Læreren for hans Arbejde der. Det havde vi sat til 300 Kr. for at være Kirkesanger, 50 Kr. for at være Kirkebylærer og som Vederlag for Accidenserne 15 Kr. for hver paabegyndt 100 Medlemmer af Sognets Beboere. Det har Ministeren nu strøget, idet han henviser til det Lovforslag, som vil fremkomme fra Præstelønningskommissionen. Vi maa haabe, at dette Lovforslag snart maa komme, saa at der derigennem kan blive Lejlighed til at faa disse Forhold endelig ordnet.

Vi gaar nu altsaa bort fra de forskel-

lige Maader, hvorpaa Lærerne hidtil har faaet deres Løn og gaar over til at give dem en bestemt Grundløn, hvortil kommer et aarligt eller treaarligt Alderstillæg, paa samme Maade som Statens Tjenestemænd vil faa efter det Lovforslag, vi for Tiden har til Behandling. Fra denne Grundløn, der er sat til en Størrelse, som jeg mener svarer til Lærernes Stilling, Gerning og Arbejde, fradrages aarligt et Beløb for Bolig og Jordlod, hvis de har en saadan. Næsten uden Undtagelse har Lærerne Bolig ved Skolen, og det vil de vedblive at have, men det er bestemt, at denne Bolig ikke skal leveres dem gratis, de maa betale det samme, som de øvrige Tjenestemænd her i Landet betaler, naar der anvises dem Tjenestebolig, nemlig $\frac{1}{8}$ af Begyndelseslønnen for alle Boliger, der er indrettede for gifte, og $\frac{1}{12}$ for de Boliger, der er indrettede for ugifte. Tillige bortfalder det gratis Brændsel, som Lærerne hidtil har modtaget til privat Forbrug; i Lighed med alle andre Tjenestemænd maa Lærerne altsaa i Fremtiden selv sørge for at anskaffe og betale det Brændsel, de bruger i deres private Bolig, men Kommunen leverer som hidtil det Brændsel, der skal anvendes og bruges til Opvarmning af Skolelokalerne. Jeg kan godt indse, at der kan opstaa nogle Vanskeligheder, men jeg antager ikke, de vil være større, end at de nok vil kunne overvindes. Der er saaledes Ubehageligheden ved, at Læreren skal have to forskellige Brændselsoplæg, dels til sit eget og dels til Skolens Brug, som han begge har Raadighed over. Jeg antager imidlertid ikke, selv om der kan tænkes Undtagelsestilfælde, at dette vil give Anledning til Sigtelse overfor Læreren for at benytte Kommunens Brændsel til sit eget Brug. Forholdet imellem Lærerne og Beboerne — det glæder jeg mig over — er i Almindelighed meget godt, saa saadanne Tilfælde vil neppe kunne tænkes, i hvert Fald vil de sikkert blive yderst sjældne. Det er irrationelt at beholde den gamle Maade at yde en vis Del af Lønnen til Lærerne i Form af Brændsel til privat Brug, naar vi gaar over til at yde dem et Dyrtdistillæg, hvis Størrelse delvis er beregnet efter Priserne ikke alene paa Fødemidler og Beklædningsgenstande, men ogsaa paa Brændsel. Nu da de faar en vis Del af de forhøjede Brændselspriser betalt gennem Dyrtdistillæget, vilde det ikke være rationelt at levere dem alt Brændet gratis, saa vilde de jo, som man siger, faa baade i Pose og Sæk. Jeg mener derfor, at det er den